

אמרין לו תחלתו מכבה וסופו מבעיר. אית דגרסי לעיל ליורה מלאה יין ושמן אין מעידין עליו והוי האל תנא שלישי ולספרים דגרסי לעיל מעידין עליו הוי תנא קמא וכן פרי"ח דתנא דקיפא לא פליג אמתא קמא אלא מפרש טעמא דמילתיה:

אין מזכירין מעשה נסים. תימיה לר"י והא קאמר לעיל נפל לגזוז אריות אין מעידים עליו וכן מיס שאין להס סוף וי"ל דאזינו ממש מעשה נסים אלא יש לתלות שאינם רעזים וזמנים שאין להס סוף יש לתלות דדף של ספינה וגל טורד ומיהו יש צירושלי נפל לגזוז של אריות אין מעידין עליו שמא נעשה לו נס כדניאל נפל לכבשן של אש אין מעידין עליו חוששין שמא נעשה לו נס כחגיגה מישאל ועוריה רוצה לומר שנפל באש וצרכו לו מן האש צבוס ענין ^ו ור' מאיר חולק אצריימא דלעיל: **אף ע"פ** כי בן מת בנו בצמא. מכל מקום לא הוי דבר או שננטער בו הצדיק ^ה שלא עשה הבור: **הרי** אנו באין מלפסוד בו. וממני הכי פירושה הרי אנו הולקין לצימיו שנחנו מלפסוד: של

א) נכרסות גג. ב) נוספת פי"ד. ג) נכרסות ס. חולין מג. ד) סוכה ג. נדרים טו. ע) שיעור כה. ס) ז"ק ג. פ) שקלים פ"ה ה"א. ו) נמשכה שנמשכות הגירסא עד שיהא ^ו וי"ל שההרים ערוך ערך מריס כ' ע"ש פירושו וכו' א"כ צ"י אה"ע סימן ^ח ^ח גיטין י"ט: כח: ז"ק ק"ד: ט) גירסת הערוך לחומה בערך קטל: י) ועי' מוספות סנהדרין עד: ד"ה קטול: ט) גירסת רש"ל ופי"ו רבנן חולקין.

שמה חזר הוא. יודע ללחוש: **אגב** איללל. שדוחקן כשעומד עליהם. אבל גזוז אריות רחב הוא ואין עומד עליהן ופעמים שאינם רעזים ואין חולקין אותו: **ליורה מלאה יין ושמן**. מרומתה על האור: **שהוא מצעיר**. כשנפל אדם לתוכו וניחו השמן על האור ומצעירו יותר ויותר ולא שבתה רמיחת היורה ולמקו רגליו ולא יכול ללאת ומת: **מפני שהוא מצעיר**. כשניחו על האור כיצוהו. ואע"פ שלא יכול ללאת לא מת מההיורה ומקרה לאחר זמן שצתה רמיחומיה כשכבה האש: **וסופו מצעיר**. דרך צקעת שמכבין אותה צמים להיות חוזרת ודולקת יותר מצתחלתה: **מעשה נסים**. אפילו אינו מת מחמת המים היה לו למות מחמת דבר אחר: **כיפין על גבי כיפין**. כיפין כמין צנינים ואלומות ושען עליהן וישן: **דששא הוי** וחלקין ומעומד אין אדם ישן: **מסריך**. מתחוק ונדבק עליהן מעט: **חופר שיהיו**. לעוליו רגלים ומים מתכנסים צהן והיו שומין הן ובהמתן: **שלום**. שעדיין יכולה לחיות וכן צנינה אבל שלישיה שאינה יכולה לחיות אמר להן עלמה לה שידוע היה לו שלא תמות שם כלקמן דבר שהיה מתעסק בו אותו דייק אביה לא יכשל בו זרעו: **של רחלים**. זה אילו של יצחק: **וקן אחד מנהיגו**. זה אברהם: **ניצא אסה**. לידע שלא תמות: **מתעסק בו**. צטורח עשייתו: **אע"פ** כן מס צנו. של ר' נחמיה צלמא שכן דרכו של מקום לדקק עם החסידים: **וסביביו נשערה**. לשון חוט השערה. עם סביביו עם לדיקים ההולכים אחריו: **מתני' אפילו שמע מן השמים**. שלא היו מתכוונות להעיד ומסיחות לפי תומן: **דיו**. ויכול לילך להעיד ולהשיא את אשתו: **בין שהיא מסכנו**. לעדות: **גב' קמלא בעלמא**. חגב או נמלה המייתו המיניקות והעלו לה שם איש פלוני כדרך שהמיניקות משחקין: **אבל נסכוין להעיד**. ולא להמיר את אשתו: **עדותו עדות**. ומנשא אשתו: **היכי משכח לה**. דלא נתכוין להעיד ולא להמיר: **חיואי** שם האישי: **מאן איכא בי חיואי** מי מאנשי צימו של צית חיואי שישמע דברי דשכיב חיואי: **לפרשא זריוא**. גבור חיל וישראל היה: **מדיבוריה דרז נחמן**. דאמר אכלוה כוורי ולא אמר מי יתן שיעלה וינצל אזל דציתו ואינסבא: **קטול אספספא ושדי** קאין שחת לצהמות: **שמעה דניסהו**. דההוא דאמר עובד כוכבים עליה קטילתיה ואתה לקמיה דלציי: תלמא

תורה אור השלם

- לך כגו את כל הקהלים הנמצאים בשתן וצמו עלי ואל תאכלו ואל תשתו שלשת ימים ללילה ויום גם אני וצרתה אצום בן ובן אבא אל הפולחן אשר לא כרת ובאשר אבדתה אבדתה:
- יבא אלהינו ואל יקורש אש לפניו ויבא ויביביו נשערה מאב: תהלים ג
- אל נגרץ בסוד קדושים רבה ונרא על כל סביביו: תהלים פט ח

גליון הש"ס

גמ' א"ר נתן האלקים ב'. במשנת מיי ס' שיש סימן י' ו' ואין לתמוה על ר"י דאשתבע דלכלי כוורי לתסא היכי אשתבע הכי כיון דלמך אשתו אסורה אלמא מספקא ליה אי מיית אי לא. וי"ל דרובס אין יעולין ור"י שפיר אשתבע דלפי צדיקי נפשות אולי נמר רובא אלא דבעיות ממירין ואמרי דלמחלה לא משא אע"ג דרובס מייתי עכ"ל ועי' משנת הרמ"א ח"ב סימן מא:

הגהות הב"ח

א) תוס' ד"ה אף וכו' שלא עשה הבור. ג"כ כלומר שאין הבור עשה זה שמת צלמא:

הגהות מהר"ב

א) ת"ה א"ע"כ וכו' לא הוי דבר שננטער בו כו'. ג"כ עי' רמ"ח פ' תמזשי אגדות:

תורה אור השלם

- לך כגו את כל הקהלים הנמצאים בשתן וצמו עלי ואל תאכלו ואל תשתו שלשת ימים ללילה ויום גם אני וצרתה אצום בן ובן אבא אל הפולחן אשר לא כרת ובאשר אבדתה אבדתה:
- יבא אלהינו ואל יקורש אש לפניו ויבא ויביביו נשערה מאב: תהלים ג
- אל נגרץ בסוד קדושים רבה ונרא על כל סביביו: תהלים פט ח

גליון הש"ס

גמ' א"ר נתן האלקים ב'. במשנת מיי ס' שיש סימן י' ו' ואין לתמוה על ר"י דאשתבע דלכלי כוורי לתסא היכי אשתבע הכי כיון דלמך אשתו אסורה אלמא מספקא ליה אי מיית אי לא. וי"ל דרובס אין יעולין ור"י שפיר אשתבע דלפי צדיקי נפשות אולי נמר רובא אלא דבעיות ממירין ואמרי דלמחלה לא משא אע"ג דרובס מייתי עכ"ל ועי' משנת הרמ"א ח"ב סימן מא:

הגהות הב"ח

א) תוס' ד"ה אף וכו' שלא עשה הבור. ג"כ כלומר שאין הבור עשה זה שמת צלמא:

הגהות מהר"ב

א) ת"ה א"ע"כ וכו' לא הוי דבר שננטער בו כו'. ג"כ עי' רמ"ח פ' תמזשי אגדות:

תורה אור השלם

- לך כגו את כל הקהלים הנמצאים בשתן וצמו עלי ואל תאכלו ואל תשתו שלשת ימים ללילה ויום גם אני וצרתה אצום בן ובן אבא אל הפולחן אשר לא כרת ובאשר אבדתה אבדתה:
- יבא אלהינו ואל יקורש אש לפניו ויבא ויביביו נשערה מאב: תהלים ג
- אל נגרץ בסוד קדושים רבה ונרא על כל סביביו: תהלים פט ח

גליון הש"ס

גמ' א"ר נתן האלקים ב'. במשנת מיי ס' שיש סימן י' ו' ואין לתמוה על ר"י דאשתבע דלכלי כוורי לתסא היכי אשתבע הכי כיון דלמך אשתו אסורה אלמא מספקא ליה אי מיית אי לא. וי"ל דרובס אין יעולין ור"י שפיר אשתבע דלפי צדיקי נפשות אולי נמר רובא אלא דבעיות ממירין ואמרי דלמחלה לא משא אע"ג דרובס מייתי עכ"ל ועי' משנת הרמ"א ח"ב סימן מא:

הגהות הב"ח

א) תוס' ד"ה אף וכו' שלא עשה הבור. ג"כ כלומר שאין הבור עשה זה שמת צלמא:

הגהות מהר"ב

א) ת"ה א"ע"כ וכו' לא הוי דבר שננטער בו כו'. ג"כ עי' רמ"ח פ' תמזשי אגדות:

אמר חסא גברא רבה איתיה אם איתא דסליק קלא אית ליה למילתא ולא היא לא שנא גברא רבה לא שנא לאו גברא רבה דיעבד אין לכתחלה לא: ההוא עובד כוכבים דהוה קאמר ליה לישראל קטול אספספתא ושדי ^ו לחיואי בשבתא ואי לא קטילנא לך כדקטילנא לפלוני בר ישראל דאמרי ליה בשיל לי קדירה בשבת ולא בשיל לי ^ו וקטילתיה שמעה דביתיה ואחאי לקמיה דאביי שהיתא תלתא